

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 8 juni 1990 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot machtiging van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, om handelspubliciteit op radio uit te zenden", heeft op 14 juni 1990 het volgend advies gegeven :

1. Het ontwerp strekt ertoe de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, voor een periode van negen jaar te machtigen om handelspubliciteit (lees : handelsreclame) (1) in zijn "radioprogramma's met landelijke bedekking" op te nemen (artikel 1).

Het stelt tevens een aantal regels vast welke de B.R.T. bij het uitzenden van die handelsreclame in acht zal moeten nemen (artikelen 2 en 3) en het voorziet in de opheffing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1987 betreffende de voorwaarden om handelspubliciteit op te nemen in radio- en televisieprogramma's voor zover dat besluit betrekking heeft op de B.R.T. (artikel 4).

2. Buiten de uitzonderlijke gevallen bedoeld in artikel 32 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de wet van 16 juni 1989, is de afdeling wetgeving enkel bevoegd om over ontwerp-besluiten van de Regering of van een Executieve advies uit te brengen voor zover deze een reglementair karakter hebben.

2.1. Artikel 1 van het voor advies voorgelegde ontwerp is kennelijk een particuliere beschikking en voldoet derhalve niet aan de voormelde voorwaarde.

(1)Publiciteit betekent bekendheid, ruchtbaarheid, openbaarheid. Reclame is daarentegen een publieke aanprijzing van artikelen en diensten, en dat is kennelijk waar het in het ontwerp om gaat.

2.2. Het is niet direct duidelijk of de stellers van het ontwerp de artikelen 2 en 3 als reglementaire voorschriften hebben bedoeld, dan wel enkel als voorwaarden waaronder de in artikel 1 bedoelde machtiging zou worden verleend.

Welke ook de bedoeling moge geweest zijn, de bepalingen van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie - welke wet terecht als rechtsgrond van de ontworpen regeling wordt aangevoerd - bieden geen ruimte voor het verbinden van particuliere voorwaarden aan een met toepassing van die wet verleende machtiging om handelsreclame op radio of televisie uit te zenden. Zij houden uitsluitend de opdracht aan de Koning in om ter zake bepaalde uiteraard reglementaire uitvoeringsmaatregelen te treffen.

Met andere woorden, de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp kunnen enkel worden uitgevaardigd als reglementaire voorschriften, en als dusdanig kunnen en moeten ze zelfs - behoudens in geval van hoogdringendheid - aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voor advies worden voorgelegd.

3. De raad voor handelspubliciteit op radio en televisie die bij artikel 19 van de voornoemde wet van 6 februari 1987 werd opgericht, heeft, luidens diezelfde bepaling, o.m. tot taak "c) advies te verlenen met betrekking tot de handelspubliciteit op radio en televisie".

.../...

Hoewel het hier een adviesorgaan betreft dat werd opgericht door de nationale overheid en sedertdien de bevoegdheid inzake handelsreclame op radio en televisie bij de wet van 8 augustus 1988 (artikel 1, § 2) overgedragen werd aan de Gemeenschappen, kan worden aangenomen dat de regeling van artikel 19 van de wet van 6 februari 1987 binnen de rechtsorde van de drie Gemeenschappen verder is blijven gelden, met dien verstande dat het nu niet meer aan de Koning maar aan de Executieve van ieder van de drie Gemeenschappen toekomt om, ter uitvoering van die wetsbepaling, de samenstelling, de werking en de statuten (niet meer van een nationale raad voor handelspubliciteit, maar) van een voor elke Gemeenschap eigen raad te bepalen.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 6 februari 1987 blijkt, dat het de bedoeling is dat de bij artikel 19 opgerichte raad (lees nu : raden) zou worden samengesteld "uit een beperkt aantal deskundigen, waaronder vertegenwoordigers van de pers, van de adverteerders en van de verbruikersorganisaties" (Gedr. St. Kamer, 1984-1985, nr. 1222/1, p. 10).

Uit wat voorafgaat blijkt dat het de bedoeling van de wetgever geweest is dat de diverse belangengroepen op het stuk van handelsreclame bij de werking van de in artikel 19 bedoelde raad zouden worden betrokken, waaruit de conclusie moet worden getrokken dat het inwinnen van het advies van die raad wanneer maatregelen inzake handelsreclame op radio of televisie worden overwogen, als een substantieel vormvereiste te beschouwen is.

.../...

Uit de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde van de Executieve is gebleken, dat die pleegvorm m.b.t. het aan de Raad van State voorgelegde ontwerp niet werd in acht genomen.

Daaruit volgt dat - onverminderd hetgeen hiervoren m.b.t. artikel 1 van het ontwerp werd opgemerkt - het ontwerp niet gereed is om door de Raad van State te worden onderzocht.

.../...

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: J. NIMMEGEERS,	staatsraad - voorzitter,
de Heer	: W. DEROOVER,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.